

fundtes 4 næsten flyvefærdige unger på øen Storestenholm. Ifølge fyrmesteren var der samme forår blevet fundet 3 reder.

CARL-ERIK CHRISTENSEN & FLEMMING GRAND

Isfugl (*Alcedo ispida* L.) og Vandstær (*Cinclus cinclus* (L.)) på Sydfyn.

I januar og februar 1954 holdt en Isfugl (*Alcedo ispida*) til ved Hvidkilde ved en kanal, der går nord for Hvidkilde Sø fra Røde Mølle til Orte Mølle. Jeg så fuglen den 1., 9., 10., 24. og 30. januar, 21. og 28. februar 1954. Det har formodentlig været det samme individ.

Den 13. marts og 13. november 1955 så jeg en Vandstær (*Cinclus cinclus*) ved Vejstrup Å. E. WAAGE

ANMELDELSER

HANS MÜNCH: Der Wespenbussard. Die neue Brehm-Bücherei 151. (98 pp., 40 ill.). – ZIEMSEN, Wittenberg Lutherstadt 1955. Pris: DM. 3,75.

En velskrevet lille bog om Hvepsevågen. Efter en lidt romantisk indledning omtales anatomiske forhold, stemme og optræden, systematik, udbredelse, træk og yngleforhold. Det sidstnævnte område behandles i flere kapitler. Det anføres bl. a., at Hvepsevågen kan lægge om både een og to gange, hvis den mister æggene. Dette sker næppe på vore breddegrader, i alle tilfælde kun, hvis det mistede kuld er fuldstændig friskt. I de sidste kapitler omtales ernæringsforhold, fjender i dyreverdenen, fangne Hvepsevågers adfærd og nogle fredningstanker. Bogen afsluttes med en god bibliografi. V. HOLSTEIN citeres flittigt, og flere billeder fra denne forf.s bog om Hvepsevågen gengives som tekstfigurer i nærværende arbejde. Papir og billedreproduktion er sløje. LØPP.

VOLKHARD KRAMER: Habicht und Sperber. Die neue Brehm-Bücherei 158. (100 pp., 36 ill.). – ZIEMSEN, Wittenberg Lutherstadt 1955. Pris: DM. 3,75.

Efter en indledning og en omtale af de to arters udbredelse i Europa behandles Duehøgen på 27 sider. Forf. gør rede for kendetegn, størrelse, svingninger i bestanden, yngleforhold, fældning, vandringer, jagtmetoder og ernæringsforhold året rundt samt Duehøgens betydning i naturens og menneskets husholdning. Teksten om Spurvehøgen fylder 62 sider. Stoffets inddeling er nogenlunde som for Duehøgens vedkommende; men der er dog visse forskelle. Ulige lange kapitler

under de to arter kan skyldes, at forf. har haft mere materiale om Spurvehøgen end om Duehøgen, således f. eks. vedrørende ernæringen. At teksten om Duehøgens vandringer fylder 10 linier, om Spurvehøgens 13 sider er fuldt rimeligt. Bogen indeholder mange gode billeder, der gennemgående er tåleligt reproduceret; men det benyttede papir egner sig ikke til at trykke andre illustrationer på end stregtegninger.

LØPP.

L. S. V. VENABLES & U. M. VENABLES: Birds and Mammals of Shetland. (391 pp., 8 tavler, 3 kort, en del skemaer.) – OLIVER & BOYD, London 1955. Pris: 30 s.

Et omhyggeligt, smukt udført og fyldigt arbejde om Shetlandsøernes pattedyr- og fuglefauna. Efter en indledning gør forff. kort rede for tidligere undersøgers virksomhed. Derefter giver de en oversigt over Shetlandsøernes forskellige landskabstyper, deres jordbundsforhold, plantevækst og dyreliv. Et kapitel på 13 sider omhandler forandringer i den shetlandske fuglefauna i de sidste 100 år.

Landpattedyrene behandles på 20, havpattedyrene på 16 sider. Det specielle afsnit om fuglene fylder 259 sider; arterne er opført efter HARTERTS system. Teksten indeholder en rig fylde af oplysninger, og overalt har man foretaget sammenligninger med Færøernes og Orkneyøernes fuglefauna. Nogle knoglefund fra Bronzealderen og Vikingetiden er også taget med.

Adskillige shetlandske fuglenavne har tydeligt nok skandinavisk rod, således f. eks. *Craa* (Krage), *Snaa fool* (»snefugl« = Snespurv), *Tang sparrow* (»tangspurv« = Skærpiber), *Cat ool* (Mosehornugle), *Erne* (Havørn), *Haigrie* (Fiskehejre), *Lyrie* (Skråpe, norsk: lire), *Doo* (Klippedue), *Horsegawk* (»Horsegøg« = Dobbeltbekkasin), *Sandy loo* (Stor Præstekrave; isl.: sandlóa), *Shalder* (Strandskade; isl. og fær.: Tjaldur), *Maa* (Måge), *Tystie* (Tejst). Den måge, der hedder *Herring maa* på Shetlandsøerne er faktisk Sildemågen, mens englændernes »sildemåge« (*Herring Gull*) er Sølvmågen. Betegnelsen *Pliver's page* (Pliver = Hjejle) for Almindelig Ryle har i betydning en pudsig lighed med fuglens islandske navn, »Hjejlels træl« (Lóupræll).

Bogen afsluttes med en bibliografi på 13 sider og en index over hovedomtalerne af de behandlede hvirveldyr.

LØPP.

ARNOLD V. VIETINGHOFF-RIESCH: Die Rauchschnalbe. 16 + 301 pp., 6 tavler, en del tabeller og kort). – DUNCKER & HUMBLLOT, Berlin 1955. Pris: DM 24,00.

Forf. har studeret Landsvalen med stor energi, og i nærværende bog meddeler han en betydelig mængde stof, han har samlet om denne fugl. I 16 kapitler behandles Landsvalens geografiske udbredelse, udseende, trækforhold, ynglebiologi, fældning, ernæring, ethologi, betydning i kunst og litteratur o. s. v. Teksten inden for de enkelte kapitler er inddelt i talrige småafsnit, således at indholdsfortegnelsen alene

fylder 6 sider; det er næppe muligt at finde mange områder vedrørende Landsvalen, som forf. ikke har omtalt under en eller anden form for overskrift. Omtalen af trækket har således 18 afsnit, hvoraf det ene endog er underafdelte i 3 stykker. Under »problemer i sammenhæng med trækket« findes et afsnit om »overvintring i landet, kuldestivhed«, hvor forf. refererer en række gamle meddelelser om stivnede Landsvaler, der i svunden tid er hentet frem fra klipperevner, brønde, træhuller og stærekasser, og hvoraf i alt fald en del skal have vist liv, da de blev opvarmet i hånden. Kun et fåtal af disse beretninger kan stå for kritik; men i nyere tid er dette forhold faktisk konstateret under trækkkatastroferne i Mellemeuropa, hvor snesevis af svaler er krøbet sammen på ringe plads og har mistet bevidstheden på grund af kulde eller fødemangel; jf. D.O.F.T. **26**, 1932, p. 165. Et andet sted i bogen refereres et tilfælde, hvor en Landsvale skal have ligget 4 dage i en vase uden at være udmattet.

Man får meget at vide om Landsvalen i denne bog, og tekstens stærke findeling gør, at man hurtigt kan finde frem til, hvad man søger. Et egentligt sagregister er ikke udarbejdet. På tavlerne findes nogle meget smukke fotografier, taget af G. SCHÜTZENHOFER og FISCHER-WAHRENHOLZ.

LØPP.

E. M. STEPHENSON & CHARLES STEWART: *Animal Camouflage*. (195 pp., 8 tavler, 9 tekstfigurer.) – ADAM & CHARLES BLACK, London 1955. Pris: 15 s.

Anden udgave af en udmærket bog, hvis første udgave kom som »Penguin Book« 1946 i mere beskedent udstyr. Den giver en fremstilling af dyrenes evner og midler til at undgå at blive opdaget af fjender eller fødedyr, til at se eller bedre til at modarbejde den andens parts midler og eventuelt til at demonstrere »advarselkarakterer«, som den pågældende dyreform er i besiddelse af. Advarselifarver er lyse, stærke farver, blandet med sort; de antyder gerne ilde smag eller aktive våben, men hjælper ikke altid. Visse sommerfuglelarver og årevingede insekter med advarselifarver undgås af de fleste dyr, men ædes dog af henholdsvis Gøgen og Biæderen m. fl.

Fuglene, selv de mest farvestrålende, har faktisk dækfarver og er vanskelige at opdage i deres naturlige omgivelser, når de forholder sig i ro; men dækfarverne nytter kun, når de jagende fjender er synsdyr som fuglene selv. Tårnfalken kan se et bytte, der bevæger sig; men trykker det, står den stille i luften og »muser« for at skaffe sig overblik over situationen. Mod en Ræv eller Mår hjælper derimod ingen dækfarver; men de bruger også andre sanser end synet til at opspore deres bytte.

Størsteparten af bogen omhandler andre dyr end fugle. Visse vekselvarme hvirveldyr og lavere dyrs evne til at skifte farve, værgeløse formers lighed i udseende med dyr, der er i besiddelse af forsvarsmidler, (mimicry) og talrige andre forhold omtales. De ornithologiske

indslag i bogen er forøvrigt ikke dens styrke. Forff. sammenblander Kolibrier og Nektarfugle og taler om »Humming-birds of all countries«, og da et forsøg med en Tamhøne viste, at denne var violetblind, anfører han, at violet ikke findes som fjerfarve hos fuglene. Farven er nok sjælden; men den findes. Muligvis ser fuglene dog skarpest i stråler fra spektrets røde ende; i alle tilfælde er godt halvdelen af en række blomster, der bestøves af fugle, røde. LØPP.

BERNARD ACWORTH: Bird and Butterfly Mysteries. Realities of Migration. With an introduction by BRIAN VESEY-FITZGERALD. (303 pp., 3 tavler, en del tekstfigurer.) – EYRE & SPOTTISWOODE, London 1955. Pris: 30 s.

Efter forord følger hovedteksten eller -teksterne, idet bogen falder i 3 helt afskilte afdelinger: Bird Migration and Other Phenomena (111 pp.), The Cuckoo Mystery (49 pp.) og Butterfly Migration and other Phenomena (107 pp.). Disse 3 overskrifter er vel valgt, da det kan være vanskeligt at følge med til de fænomener og mysterier, man præsenteres for. Ref. er kun kommet igennem en del af »gøgemystikken«, og på grundlag af det læste frarådes det danske ornithologer at bruge tiden til de serverede former for skrivebordsvidenskab og sofa-logik. Nærmere analyse af bogen overlades til hjemlandets anmeldere. LØPP.

STUART SMITH and ERIC HOSKING: Birds Fighting. Experimental studies of the aggressive displays of some birds. Field assistance by GEORGE EDWARDS. (128 pp., 16 dobbelte sorttavler.) – FABER & FABER, London 1955.

En interessant og meget smukt illustreret fremstilling af en række forsøg med udstoppede fugle og spejle m. v., som var anbragt i forskellige engelske fugles yngleterritorier. En del af de omtalte resultater er tidligere offentliggjort i tidsskriftet "British Birds". Teksten falder i 2 hovedafsnit "eventyr med en udstoppet gøg" og "aggression inden for enkelte arter".

Ved gøgeforsøgene viste det sig, at småfuglene først og fremmest reagerede på Gøgens hoved, der virkede lige så stærkt på forsøgsfuglene som en hel Gøg, mens en udstoppet, hovedløs gøgekrop ingen speciel reaktion fremkaldte. Blandt de forskellige undersøgte Spurvefugle reagerede navnlig Løvsangeren voldsomt, hvilket er interessant, da denne art vistnok aldrig antager et gøgeæg. Dette synes forøvrigt også at gælde Skov- og Gransangeren; lægger en Gøg et æg i en *Phylloscopus*-rede, bliver dette kastet ud eller reden forladt. Løvsangerne skelnede skarpt mellem Gøgen og en udstoppet Spurvehøg, der ikke blev angrebet, men hensatte forsøgsfuglene i stor skræk. Sydlig Nattergal og Bynkefugl angreb derimod Spurvehøgen energisk; dette vises på fotografier. En Solsort, hvilken art normalt ikke er gøgevært, reagerede ikke på den udstoppede Gøg; men da denne blev ombyttet

med en udstoppet Skovskade, fremkaldtes en kraftig angrebsreaktion. Jernspurven forholdt sig meget passiv over for den udstoppede Gøg, til trods for at arten hører til Englands normale gøgeværter. I denne forbindelse kan nævnes, at gøgeæg i jernspurvereder er plettede. Jernspurvens passivitet har ikke stimuleret dannelse af en gøgestamme, der lægger blå æg. Anderledes med f. eks. Rødstjert og Broget Fluesnapper, der navnlig er værter for gøgehunner med blå æg; men disse fugle reagerer også kraftigt på en Gøg, som kommer i nærheden af deres reder.

I bogens andet hovedafsnit omtales bl. a. forsøg med Stor Præstekrave og Strandskade, hvor spejle og udstoppede eksemplarer af forsøgsdyrenes egen art er anbragt i territorierne. Bag i bogen findes et kort statistisk afsnit, bibliografi og index. LØPP.

GERHARD CREUTZ: Vögel am Gebirgsbach. (91 pp., talrige ill.) – A. ZIEHMSEN, Wittenberg Lutherstadt 1956. Pris: DM. 6,50.

En udmærket bog om 4 fuglearter fra en tysk bjergbæk: Vandstæren, Gærdesmutteren, Isfuglen og Bjergvipstjerten. Teksten er fortællende; men der står noget i den. Forf. har arbejdet med sine fugle i marken, og han har gjort noget ved sine resultater hjemme. Blandt tekstfigurerne findes nogle meget instruktive diagrammer og talrige fortrinlige fotografier; de sidste kommer dog ikke alle til deres ret på det dårlige papir. Bag i bogen gives 2 sammenstillinger over fjernfund af ringmærkede Gærdesmutter og Bjergvipstjerner. LØPP.

EDUARD KLINZ: Die Wildtauben Mitteleuropas, Die neue Brehm-Bücherei 166. (48 pp., 20 ill.) – A. ZIEHMSEN, Wittenberg Lutherstadt 1955. Pris: DM. 3,00.

En vel gennemarbejdet monografi over Tysklands vilde duearter: Ringduen, Hulduen, Turtelduen og Tyrkerduen. Ved hver art omtales geografisk variation, udseende og biologi, og man får gode oplysninger. Billedmaterialet ligger over gennemsnittet af, hvad der hydes på i den serie, bogen er kommet i. LØPP.

HANS VON BOETTICHER: Albatrosse und andere Sturmvögel. Die Neue Brehm-Bücherei 163. (96 pp., 33 ill.) – A. ZIEHMSEN, Wittenberg Lutherstadt 1955. Pris: DM. 3,75.

Bogen giver en kort oversigt over, hvad man ved om Stormfuglene. Først omtales Albatrosserne, derefter de Egentlige Stormfugle (Mallebuk, Skråper etc.) og til sidst Stormsvalerne. Det er en god fremstilling, skrevet for en større kreds af en af tysk ornithologis gamle kendte mænd, som er inde i sit emne. Der er udmærkede sammenstillinger både af systematisk og af biologisk art. Illustrationsmaterialet kunde ønskes bedre; de benyttede kilder (GOWAN's Nature

Books, ALEXANDER: Birds og the Ocean etc.) er så let tilgængelige, at resultatet grænser til det kedsommelige. LØPP.

FINN SALOMONSEN: The food production in the sea and the annual cycle of Faeroese marine birds. – *Oikos* 6, 1955, pp. 92–100.

Forf. sammenstiller de marine fugles ankomsttider, yngletider og afrejsetider på Færøerne og viser, at disse tider står i bestemt relation til den maximale planktonproduktion i havet omkring Færøerne. Planktonproduktionen er koncentreret i månederne maj–august og inden for denne periode falder så godt som alle de planktonædende fugles yngletid. Derimod er de ynglende fugles ankomsttider meget forskellig for de forskellige arter og spredt udover en lang periode (fra november til juni). Disse forskellige ankomsttider forklarer forf. som resultatet af et sammenspil mellem den intraspecifiske konkurrence om ynglepladser og den interspecifiske konkurrence om det sparsomme plankton, der findes i havet, før sommerens store planktonproduktion sætter ind. Forf. er selv klar over, at denne forklaring nok er en over-simplificering af de faktiske forhold. Heri må anm. give ham ret, og specielt stiller jeg mig tvivlende til den postulerede konkurrence mellem arterne om planktonet. Er det ikke snarere de enkelte arters evne til at finde og klare sig med den forhåndenværende fødemængde, som er afgørende for deres ankomst- og afrejsetider? Det er i hvert fald vanskeligt at forestille sig en direkte konkurrence. Når f. eks. storm-svalen forlader området adskillige måneder senere end de andre marine fugle, hænger det så ikke sammen med, at denne fugl ved sin energi-besparende glideflugt kan klare sig med langt mindre næring og afsøge langt større arealer end de andre fugle? Og skal malle-mukkens tidlige ankomst ikke ses i lyset af, at denne fugls stærke tiltagen i det nord-atlantiske område i det sidste århundrede står i forbindelse med, at den for en væsentlig del lever af fiskeaffald fra trawlfiskerierne, således som påvist af FISHER? – Trods disse spørgsmålstejn er det en tanke-vækkende og stimulerende afhandling, som utvivlsomt vil sætte en diskussion i gang om disse vigtige problemer, og som ikke vil undgå at sætte sig spor i fremtidens litteratur om pelagiske fugle.

H. VOLSØE

ARIANE COPPENS DE HOUTHULST: Oiseaux dans le temps, oiseaux dans le vent. (137 pp.). – DELACHAUX et NIESTLÉ, Neuchatel 1954. Pris: Schw. Frs. 5.50.

Denne lille bog må vist nærmest karakteriseres som et ornithologisk essay med stærkt poetisk anstrøg. Den indeholder et kapitel om fuglene i litteraturen og et andet om fugletrækket. Hele bogen er spækket med citater fra Biblen, SHAKESPEARE (på fransk!), CHRISTOPHER COLUMBUS, A. M. HEMMINGSEN o. m. a., og på de sidste 30 sider er aftrykt digte med emner fra fuglenes verden af forskellige forfattere.

H. VOLSØE

BRITISH ORNITHOLOGISTS' UNION: British Records Sub-Committee: First Report. Taxonomic Sub-Committee: First Report. – *The Ibis* **98**, 1956, pp. 154–168.

Den engelske ornith. forenings bestyrelse har nedsat de to i titlen nævnte udvalg, som her aflægger deres første rapport. Den første, som beskæftiger sig med forekomster af sjældne fugle, optager ikke mindre end 14 nye engelske arter, de fleste fanget i fælder på trækstationer. Den systematiske kommissions beretning indtager hovedparten, og i den anbefales på alle punkter en tilbagevenden til den tidligere nomenklatur, hvorved de engelske fugles nomenklatur bringes i overensstemmelse med den i Skandinavien. Med eet slag er således de anker, som her i tidsskriftet fremførtes mod den nye engelske fugleliste (D.O.F.T. **47**, 1953, p. 150–151), lykkeligt bragt ud af verden. De engelske ornithologers nye kurs vil medføre en tiltrængt stabilisering af de europæiske fugles nomenklatur.

F. S.

ROGER PETERSON, GUY MOUNTFORT & P. A. HOLLOW: Europas fåglar. Fälthandbok. Svensk bearbetning av CARL-FREDRIK LUNDEVALL. (324 pp., 20 farvetavler, 12 sorttavler, alle dobbelte, talrige tekstfig. og kort). – SVENSK NATUR, Stockholm 1955. Pris: 25 sv. kr.

Den svenske udgave af den i D.O.F.T. **48**, 1954, p. 132 anmeldte felthåndbog over Europas fugle er nu udkommet. Dette praktiske og overskuelige værk er forbilledlig i sin fremstilling. Om bogens plan og udførelse henvises til omtalte anmeldelse af den engelske udgave. Den svenske udgave er for så vidt endnu bedre end den engelske, idet stoffet er ført à jour og der er foretaget adskillige mindre ændringer, især i kortene, som ikke alle var lige pålidelige i detaljerne. Den svenske bearbejder og oversætter, CARL-FREDERIK LUNDEVALL, har gjort et fortræffeligt arbejde og kontrolleret værkets opgivelser på flere områder, og tillempet bogen efter skandinaviske forhold. Der er også tænkt på de øvrige nordiske lande, idet LUNDEVALL har haft et nøje samarbejde med ornithologer i nabolandene, for Danmarks vedkommende med Mag. B. LØPPENTHIN. Alle fuglearter er forsynet med navne på samtlige nordiske sprog foruden de tre europæiske hovedsprog; de systematiske betegnelser følger heldigvis ikke den engelske listes, men er i overensstemmelse med de på kontinentet anvendte navne. Det er derfor med udelt glæde, at man kan anbefale denne bog til alle ornithologer i Danmark og det øvrige Norden, begyndere såvel som de mere erfarne. Den bør være hovedværket man støtter sig til under ekskursioner hjemme eller på rejser, et helt igennem gedigent og pålideligt arbejde. – Er anskaffet af D.O.F. til brug for det feltornithologiske arbejde.

F. S.

ARNE LARSEN: Oversigt over Bornholms plante- og dyreliv. – *Flora og Fauna* **61**, 3. hft., 1955, pp. 49–72.

En udmærket, kortfattet gennemgang af de på Bornholm forekommende planter og vigtigste dyregrupper, betragtet ud fra geo-

grafiske synspunkter. Også fuglene behandles i et af afsnittene på sagkyndig måde.

F. S.

G. V. T. MATHEWS: Bird Navigation. Cambridge Monographs in Experimental Biology, No. 3. (141 pp., 33 tekstfig., 13 tabeller). – CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS, Cambridge 1955. Pris: 12 s. 6 d.

Forf. har i mange år foretaget undersøgelser over fuglenes evne til at orientere sig under vandringerne og har udført transportforsøg både med brevduer og med vilde fugle. I bogen skildres de forskellige opfattelser, der har været gældende og de forsøg, som har været gjort for at forklare, hvorledes fuglene kunne finde vej. Moderne forsøg, bl. a. forf.s egne og KRAMERS i Tyskland, synes at vise, at et indviklet faktorkompleks ligger til grund for orienteringen. Fuglene er øjensynlig i stand til at drage nytte af solens skiftende koordinater ved hjælp af et fintmærkende »indre ur«. I Tilslutning til disse forhold, som nu er eksperimentelt bevist, fremkommer forf. med den teori, at trækfuglene har kendskab til solens skiftende stillinger på selve yngepladsen og derved har en fast målestok at bruge under orienteringen på trækket. Fremtidige forsøg må vise, om denne i og for sig tiltalende idé er rigtig, for i så fald ville et af fugletrækkets store mysterier være løst. Bogen er skrevet i et klart og stringent sprog uden omsvøb og dunkelheder, og forf.s tankegang frembyder en overbevisende logik.

F. S.

ACTA XI CONGRESSUS INTERNATIONALIS ORNITHOLOGICI. Basel 29. V.–5. VI. 1954. Im Auftrage des Präsidenten SIR LANDBOROUGH THOMSON herausgegeben von ADOLF PORTMANN und ERNST SUTTER. (679 pp., mange tekstfig., 12 fotogr. tavler). – BIRKHÄUSER, Basel 1955. Pris: 36.40 Sw.Fr.

Beretningen om ornithologkongressen i Basel 1954, som blev fyldig omtalt i D. O. F. T. 49, 1955, p. 56–64, er nu udkommet og fremtræder som et smukt og stateligt værk, godt trykt på udmærket papir. Indholdet svarer til bogens udførelse; der fremlægges resultaterne af de nyeste undersøgelser på alle ornithologiens områder, og foredragene er næsten alle af meget høj klasse. De interessanteste og mest vidtrækkende er efter ref.s mening JULIAN HUXLEYS »Morphism in Birds« og CHARLES VAURIES »Pseudo-Subspecies«. De sammenfattende foredrag uden for sektionerne (»General Lectures«) er præget af den svejtsiske morfologisk-embryologiske skole under prof. PORTMANS ledelse, og kan – hvor interessante de end er – ikke i betydning måle sig med dem, der holdtes på Uppsala kongressen i 1950, hvor udviklingen i en hel epoke (lige fra 1938) blev gennemgået og resumeret af så fremragende folk som DAVID LACK, ERNST MAYR, o. a. Baselkongressens beretning indeholder imidlertid en fylde af fortræffelige arbejder og er uundværlig for alle, som ønsker at følge med i ornithologiens udvikling.

F. S.

VILTREVY. Jaktbiologisk tidsskrift, Band 1, hæfte 1, 1955. Utgiven av Svenska Jägareförbundet. (128 pp., mange tekstfig.). – SVENSK JAKT, Stockholm 1955. Pris: 5.50 sv.kr.

I lighed med de to danske videnskabelige jagttidsskrifter »Danish Review of Game Biology« og »Danske Vildtundersøgelser«, der flere gange er blevet omtalt og anmeldt i D.O.F.T., er der nu også i Sverige påbegyndt et jagtbiologisk tidsskrift, som under navnet »Viltrevy« redigeres af fil. kand. A. BERGENGREN. I det første, nyligt udkomne hefte findes afhandlinger af NILS H. HÖGLUND om legemstemperaturen og klimaets indvirkning på opdrættet af Tjuren (*Tetrao urogallus*) samt om Tjurkylningernes farvevalg, foruden en artikel af KARL BORG om brug af sovemidlet chloralose ved fangst af fugle. Da det ved iblanding af passende mængder i fødeemner er muligt blot at bedøve fuglene, burde det også herhjemme tages op ved fangst af skadedyr, såsom Krager, i stedet for at anvende den utiltalende måde med udlægning af fosformos, der koster adskillige fredede fugle livet. Alle afhandlingerne er forsynede med resumé på et verdenssprog. Man må ønske vore svenske venner tillykke med denne nye, smukke og lovende tilvækst til de skandinaviske ornithologiske tidsskrifter. F. S.

HERMANN FISCHER: På dyrejagt med kamera. (208 pp., mange fotografier). – SKRIFOLA A/S, København 1955. Pris: 32.00 kr.

Man undrer sig over hvorfor denne tyske bog (»Tierjagd mit der Kamera«) egentlig er blevet oversat. Mange af fotografierne, særligt landskabsbillederne, er smukke, men de findes lige så gode herhjemme, og bortset fra de af ERIC HOSKING lånte elektronlys-optagelser frembyder billederne ingen overraskelser, men fremstiller de så velkendte situationer ved redepladsen, med den gamle fugl og æg eller unger. Teksten er en naturinteresseret mands skildringer af udflugter til heder og moser og burde være forblevet i hans private skrivebordsskuffe. For dyrefotografer er der dog hist og her gode ideer at hente. Man er efterhånden vant til, at oversættere omgås nonchalant med danske dyrenavne, men sjældent så horribelt som i denne bog, der vrimler med fejltagelser. Blandt eksemplernes mangfoldighed kan nævnes, at »Haveskade« er Munk, »Glente« er Hedehøg, »Stenugle« er Kirkeugle, »Skovugle« er Natugle, »Sivsanger« er Munk, »Stenpikker« er Bynkefugl, »Vipstjert« er Vandstær, »Hjejle« er Stor Præstekrave o. s. v. Det lønner sig ikke at fortsætte, men det skal i hvert fald siges, at en så vildledende oversættelse er en hån mod det danske publikum.

F. S.